

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/40/2019
Identifikačné číslo spisu: 1512206824
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1512206824.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: JUMANS, s.r.o., so sídlom Jilemnického 3, 960 01 Zvolen, IČO: 36 642 690, zastúpeného advokátskou kanceláriou AK Dlhopolec s.r.o., so sídlom Nám. SNP 27, 960 01 Zvolen, IČO: 36 867 306, v mene ktorej koná JUDr. Ivan Dlhopolec, ako konateľ a advokát, proti žalovanému: DÔVERA zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, o zaplatenie istiny vo výške 31.065,38 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava V, pod sp. zn. 21Cb/115/2012, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5. júna 2018, č. k. 2Cob/139/2017-441, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 9. februára 2017, č. k. 21Cb/115/2012-394, žalobu zamietol s tým, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť istinu vo výške 31.065,38 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 13.565,04 Eur od 12.03.2010 do 19.04.2010, zo sumy 11.010,00 Eur od 20.04.2010 do 30.10.2010, zo sumy 9.096,34 Eur od 31.10.2010 do zaplatenia, zo sumy 5.597,36 Eur od 21.03.2010 do 24.03.2010, zo sumy 4.094,50 Eur od 25.03.2010 do 30.11.2010, zo sumy 4.000,74 Eur od 01.12.2010 do zaplatenia, zo sumy 11.200,04 Eur od 13.05.2010 do zaplatenia, zo sumy 6.761,16 Eur od 23.05.2010 do zaplatenia, zo sumy 509,08 Eur od 12.08.2010 do 30.10.2010 a zo sumy 7,94 Eur od 31.10.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj nárok žalobca odôvodnil čiastočne neuhradenými faktúrami, a to faktúrou č. 0000412010 splatnou dňa 11.03.2010 na sumu 13.565,04 Eur v časti 9.096,34 Eur, faktúrou č. 0002012010 splatnou dňa 20.03.2010 na sumu 5.597,36 Eur v časti 4.000,74 Eur, faktúrou č. 0005012010 splatnou dňa 12.05.2010 na sumu 15.085,32 Eur v časti 11.200,04 Eur a faktúrou č. 0013912010 splatnou dňa 11.08.2010 na sumu 509,08 Eur v časti 7,94 Eur a nezaplatenou faktúrou č. 0007712010 splatnou dňa 22.05.2010 na sumu 6.761,16 Eur, ktorými vyfakturovala Nemocnica s Poliklinikou - VAŠE ZDRAVIE n.o., IČO: 37 954

628 ako poskytovateľ žalovanému cenu za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poistencom žalovaného na základe Zmluvy o poskytovaní zdravotnej starostlivosti č. 2006-102420-00016-81/00 zo dňa 28.04.2006, z ktorých pohľadávok prešli práva a povinnosti na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 18.10.2011, ktorú skutočnosť postupca oznámil žalovanému listom doručeným žalovanému dňa 03.11.2011.

2. Odvolací súd uznesením zo dňa 24. mája 2016, č. k. 2Cob/150/2015-363, rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 24. marca 2015, č. k. č. k. 21Cb/115/2012-325, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že záver súdu prvej inštancie bol bez vykonania a vyhodnotenia všetkých relevantných dôkazov predčasný, pretože súd prvej inštancie neprihliadol na všetko, čo v konaní vyšlo najavo, malo vplyv na riadne zistenie skutkového stavu veci a právne posúdenie veci.

3. Súd prvej inštancie opätovne zhodnotil vykonané dokazovanie, nakoľko v ďalšom konaní sporovými stranami neboli predložené žiadne nové dôkazy. Rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie tým, že v priebehu konania bolo preukázané a vyplývalo to aj zo zhodných tvrdení sporových strán, účtovných dokladov aj súhrnov platieb vyhotovených poskytovateľom, že platby vykonávané žalovaným, ktorých reálne plnenie preukázal v konaní a opieral o ich zaplatenie zánik žalovaného záväzku, sa týkali práve toho plnenia, ktoré vyplýva z faktúr, ktorých zaplatenia sa žalobca v konaní domáha voči žalovanému.

4. Ako nesporné súd prvej inštancie vyhodnotil riadne zaplatenie ceny žalovaným za poskytované služby poskytovateľom mesačne vopred a aj dopltenie zvyšku po skončení tohto bežného mesiaca, a to s poukazom na žalovaným predložené výpisy z účtu. Inými slovami, žalovaný preukázal zánik svojich záväzkov za predmetné mesiace v plnej výške reálnym plnením v lehote splatnosti vystavených faktúr. Omeškanie žalovaného so splnením jeho zmluvnej povinnosti súd prvej inštancie nezistil. Súd prvej inštancie s prihliadnutím na zrušujúce rozhodnutie krajského súdu zhodnotenie dôkazov doplnil o vyššie uvedené závery a žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

5. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie žalobcu napadnutým rozsudkom zo dňa 5. júna 2018, č. k. 2Cob/139/2017-441, potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie s tým, že žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so zisteným skutkovým stavom a právnym posúdením veci súdom prvej inštancie a s poukazom na ust. § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odkázal na správnosť dôvodov, uvedených v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie.

6. Odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie v novom rozsudku opätovne vyhodnotil vykonané dokazovanie a vysporiadal sa i s otázkou započítania v zmysle ust. § 580 Občianskeho zákonníka. Rovnako sa súd prvej inštancie riadil právnym názorom odvolacieho súdu a keďže mu strany sporu nenavrhl žiadne nové dôkazy, súd správne oprel svoje rozhodnutie o doposiaľ vykonané dôkazy. Súd prvej inštancie v novom rozsudku uviedol, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil, presne uviedol, ako dospel k záveru, že návrh žalobcu je v celom rozsahu nedôvodný.

7. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam a k správne právnemu záveru, že v čase, kedy žalobca uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávok, pohľadávka poskytovateľa už neexistovala, preto ani nemohla byť postúpená. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie nemožno považovať za nepresvedčivý.

8. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodnil ust. § 421 C. s. p. v spojení s ust. § 432 C. s. p. Nesprávne právne posúdenie odvolacím súdom a súdom prvej inštancie dovolateľ kvalifikoval ako odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. dovolací súd tieto otázky rozhoduje rozdielne.

9. Dovolateľ trval na tom, že v konaní nebol preukázaný zánik žalovaných pohľadávok, pričom sa súdy s touto otázkou nezaoberali dostatočne a došlo z ich strany k nesprávne právnemu posúdeniu. Podľa dovolateľa súdy neuviedli, akým spôsobom a kedy mali žalované pohľadávky zaniknúť, tzn. bez

uvedenia, ktoré faktúry, ktorými preddavkami a bankovými prevodmi mali byť uhradené.

10. V súvislosti so započítaním dovolateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.05.2012, sp. zn. 4MCdo/14/2011, podľa ktorého k zániku záväzku započítaním nedochádza automaticky, keď sa pohľadávky stretli, ale až na základe jednostranného právneho úkonu alebo dvojstranného právneho úkonu. Dovolateľ zastáva názor, že k započítaciemu prejavu vôle v danom prípade nedošlo, nakoľko žalovaný v danom konaní neuviedol žiadny právny úkon, ktorým malo dôjsť k započítaniu vzájomných pohľadávok, pričom ani súdy na taký úkon nepoukázali. Za svojvoľný, neudržateľný a neprijateľný považuje dovolateľ právny názor súdov, ktorým odobrili možnosť zániku vzájomných pohľadávok bez potreby realizácie právneho úkonu smerujúceho k započítaniu.

11. K dovolaniu žalobcu sa žalovaný vyjadril s tým, že v rámci dovolania žalobca len opakuje argumenty, ktoré použil v podanom odvolaní a neuviedol žiadne nové skutkové tvrdenia, ani právne názory, s ktorými by sa už odvolací súd alebo súd prvej inštancie nevysporiadali. Žalovaný sa stotožnil so záverom odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie o tom, že k zániku pohľadávok za záchrannú zdravotnú starostlivosť, ktoré mali byť predmetom postúpenia, došlo ich riadnym splnením. Okrem iného súdy poukázali aj na časť pohľadávky z predložených faktúr, ktorá bola zaplatená priamo na účet súdneho exekútora, nakoľko bolo voči bývalému poskytovateľovi vedené exekučné konanie a žalovaný ako jeho dlžník bol povinný na základe príkazov uhrádzať splatné pohľadávky priamo na účet súdneho exekútora. Žalovaný nesúhlasí s názorom dovolateľa o odklone odvolacieho súdu spolu so súdom prvej inštancie od právneho názoru dovolacieho súdu. Žalobca podľa žalovaného v konaní neunesol dôkazné bremeno, keď žiadnym spôsobom nevyvrátil rozporné zistenia, ktoré sa v priebehu konania objavili. Žalovaný trval na tom, že v rámci konania bolo preukázané, že pohľadávky bývalého poskytovateľa za poskytnutie nadlimitnej zdravotnej starostlivosti voči žalovanému vôbec neexistovali, pričom pohľadávky uvedené vo faktúrach, ktoré predložil žalobca zanikli riadnym splnením a v čase postúpenia rovnako neexistovali.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (ďalej aj ako „dovolací súd“) [ust. § 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal žalobca zastúpený v súlade s ust. § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (ust. § 443 C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

13. Podľa ust. § 427 ods. 1 prvá veta C. s. p. dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu (t. j. strane, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie odvolacieho súdu vydané - pozn. dovolacieho súdu) na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

14. Podľa ust. § 121 ods. 3 C. s. p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

15. Podľa ust. § 125 ods. 1 C. s. p. možno podanie urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

16. Podľa ust. § 25 ods. 1 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), ak osobitný predpis na účely konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osôb ukladá osobe povinnosť podať alebo doručiť orgánu verejnej moci návrh na začatie konania, žalobu, žiadosť, sťažnosť, vyjadrenie, stanovisko, ohlásenie alebo iný dokument alebo ak ju na ich podanie oprávňuje, považuje sa táto povinnosť za riadne splnenú alebo toto oprávnenie za riadne využité podaním elektronickeho podania alebo doručením elektronickeho podania, ktoré je autorizované za podmienok podľa § 23 ods. 1.

17. Podľa ust. § 5 ods. 8 zákona o e-Governmente, správcovia ústredného portálu a informačného

systemu integrovaného obslužného miesta na účely elektronickej úradnej komunikácie zabezpečia vyhotovenie potvrdenia o odoslaní elektronickeho podania a rovnopisu odosielaného elektronickeho podania, a to automaticky alebo na požiadanie odosielateľa.

18. Otázka posúdenia včasnosti podania dovolania patrí - tak ako aj posúdenie ostatných podmienok pre uskutočnenie dovolacieho prieskumu - do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

19. Ako z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, dňom - v ktorom nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty na podanie dovolania - sa rozumie deň, kedy bolo rozhodnutie odvolacieho súdu doručené oprávnenej osobe (dovolateľovi). Posledný deň zákonom určenej dvojmesačnej lehoty sa svojim číselným označením zhoduje s dňom, kedy bolo rozhodnutie odvolacieho súdu doručené dovolateľovi.

20. Civilný sporový poriadok - na rozdiel od právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 - viaže plynutie lehoty na podanie dovolania na okamih doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu (a nie na právoplatnosť rozhodnutia).

21. Ak bolo dovolanie podané po uplynutí zákonom určenej lehoty, predstavuje to zákonný dôvod pre odmietnutie dovolania dovolacím súdom podľa ustanovenia § 447 písm. a/ C. s. p.

22. V rozhodovanej veci bol rozsudok odvolacieho súdu doručený právnenému zástupcovi žalobcu v súlade s ustanovením § 110 ods. 1 prvá veta C. s. p. dňa 23. augusta 2018, ako to vyplýva z doručienky pripojenej na č. l. 449 spisu. Posledný deň lehoty na podanie dovolania pre žalobcu v predmetnom spore tak bol v súlade s ust. § 427 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 121 ods. 3 C. s. p. deň 23. októbra 2018, ktorý pripadol na pracovný deň, ktorým bol utorok.

23. Žalobca prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu však podal dovolanie elektronicke až dňa 24. októbra 2018 o 21:39 hod., ako to vyplýva z potvrdenia o odoslaní podania (č. l. 459 spisu), ktoré bolo súdu prvej inštancie doručené dňa 24. októbra 2018 o 21:53 hod., ktorá skutočnosť vyplýva z doručienky o elektronicke podaní (č. l. 460 spisu).

24. Elektronicke podanie je podané jeho odoslaním do elektronickej schránky orgánu verejnej moci; na účely preukázania momentu odoslania sa použijú údaje z potvrdenia podľa ust. § 5 ods. 8 zákona o e-Governmente.

25. Na základe uvedeného preto dovolací súd konštatuje, že žalobca podal dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu až po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie dovolania.

26. Najvyšší súd z tohto dôvodu dovolanie žalobcu odmietol podľa ust. § 447 písm. a/ C. s. p. ako oneskorene podané.

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (ust. § 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C. s. p.

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.